

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **P. M.**, *zastúpeného advokátom JUDr. P. Š.*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutí žalovaného č. I/226/17020-46716/2009/990565-r zo dňa 24.apríla 2009 a č. I/226/17020-46714/2009/990565-r zo dňa 24.apríla 2009, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11 S 48/2009-68 zo dňa 21.októbra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11 S 48/2009-68 zo dňa 21.októbra 2009 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom č.k. 11 S 48/2009-68 zo dňa 21.októbra 2009 zamietol žalobu žalobcu podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutí žalovaného č. I/226/17020-46716/2009/990565-r zo dňa 24.apríla 2009 (ktorým bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového

úradu Trenčín č. 645/230/80693/08/Čapa zo dňa 19.septembra 2008 o vyrubení dane z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie obdobie jún 2002 zo zisteného rozdielu dane v sume 11.675,93 €) a č. I/226/17020-46714/2009/990565-r zo dňa 24.apríla 2009 (ktorým bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu Trenčín č. 645/230/80660/08/Čapa zo dňa 19.septembra 2008 o vyrubení dane z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie obdobie apríl 2002 zo zisteného rozdielu dane v sume 15.724,42 €); žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd poukázal na to, že žalobca nepreukázal, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené práve dodávateľmi uvedenými na faktúrach, t.j. spoločnosťami M., s.r.o., a N., s.r.o. Zákonodarca požaduje, aby platiteľ, ktorý nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uplatňuje, preukázal existenciu podmienok, ktoré pre nárok na odpočet stanovil. Krajský súd námietky žalobcu vyhodnotil ako všeobecné, nekonkrétne, ktoré ťažko spochybnia ten-ktorý konkrétny dôvod napadnutého rozhodnutia, pričom súd nemá povinnosť vyhľadávať za žalobcu konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia, ktoré tvoria rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia. Nepostačuje, aby žalobca bez jedného konkrétneho údaju len rozoberal zákonné ustanovenia, ktoré údajne správne orgány porušili. Poukázal na osobný charakter zdaniteľných plnení pri dani z pridanej hodnoty, pri ktorom identifikácia osoby, ktorá uskutočnila zdaniteľné plnenie v prospech iného platiteľa vo faktúre, musí zodpovedať skutočnému stavu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a napadnuté rozhodnutia žalovaného zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie; uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že pri dodaní nafty obchodoval s O. L., ml., ktorý za spoločnosť M., s.r.o. konal, preberal platby za naftu. Konanie O. L., ml. za túto spoločnosť nebolo spochybnené, avšak správca dane a krajský súd konanie spoločnosti M., s.r.o. prostredníctvom O. L., ml. považovali za sporné. V danom čase (obchodovania) nemal zrejme O. L., ml. plnomocenstvo spoločnosti M., s.r.o. na konanie. Poukázal na to, že mená O. L., ml. a O. L., st. sú rovnaké, preto aj v daňovom konaní mohlo dôjsť k zámene týchto osôb. Vo vzťahu k dodávateľovi spoločnosti N., s.r.o. uviedol, že žalovaný ako aj krajský súd sa snažili preukázať neuskutočnenie zdaniteľného plnenia tým, že poukázali na skutočnosť, že p. O. ako konateľ spoločnosti N., s.r.o. so žalobcom neobchodoval, avšak nezohľadnil skutočnosť, že zúčastnené osoby tvrdili, že za spoločnosť N., s.r.o. konal vo vzťahu k žalobcovi p. Š., ktorý uskutočnenie plnenia, resp. dodanie nafty potvrdil. Žalovaný aj krajský súd zohľadnili len skutočnosti v neprospech žalobcu, a to že konatelia dodávateľov

o dodaní nemali konkrétne informácie; nezohľadnili skutočnosť, že uskutočnenie plnenia preukázali aj výpovede zúčastnených osôb. Zdôraznil, že v žalobe uviedol, že dotknuté orgány pri rozhodovaní neprihliadali na oprávnené záujmy žalobcu, ako aj to, že rozhodnutia sú nezákonné a boli dotknuté práva žalobcu na správne určenie daňovej povinnosti.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Pridržiava sa svojho stanoviska k žalobe a trvá na skutočnostiach v ňom uvedených. Rozhodnutia žalovaného sú podľa jeho názoru vydané v súlade s právnymi predpismi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke www.nsud.sk (§ 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, zistil, že prvostupňový správny orgán Daňový úrad Trenčín rozhodnutím – dodatočným platobným výmerom č. 645/230/80693/08/Čapa zo dňa 19.septembra 2008 žalobcovi vyrubil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2002 zo zisteného rozdielu dane v sume 11.675,93 €. Ďalším dodatočným platobným výmerom č. 645/230/80660/08/Čapa zo dňa 19.septembra 2008 žalobcovi vyrubil daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie apríl 2002 zo zisteného rozdielu dane v sume 15.724,42 €. Dôvodom bolo nepreukázanie uskutočnenia zdaniteľného plnenia – dodanie nafty od dodávateľov spoločností N., s.r.o. a M., s.r.o. Po zistenom dokazovaní prvostupňový daňový orgán poukázal na rozporné výpovede konateľov a splnomocnených osôb za uvedené spoločnosti, čím sa spochybnila vierohodnosť zdaniteľného plnenia a neboli splnené podmienky na odpočet dane z pridanej hodnoty podľa § 20 ods. 1 zákona č. 289/1995 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom do 31.decembra 2002 (ďalej len zákon o DPH). Obe rozhodnutia boli potvrdené rozhodnutiami žalovaného č. I/226/17020-46716/2009/990565-r a č. I/226/17020-46714/2009/990565-r obe z 24.apríla 2009.

V daňovom konaní boli preukázané rozporné výpovede konateľov a splnomocnených osôb za dodávateľov N., s.r.o. a M., s.r.o. Konateľ spoločnosti M., s.r.o. T. nepoznal sídlo spoločnosti, nevedel nič o obchodných aktivitách, ani o faktúrach a konal podľa pokynov H. Neskôr zmenil výpoveď a tvrdil, že podpisoval listiny pre H., ale nepoznal ich obsah a za to mu platil v hotovosti. J. T. splnomocnil na obdobie apríl a jún 2002 O. L., st. a od 14.júna 2002 aj O. L., ml. O. L., st. uviedol, že s motorovou naftou neobchodoval, nevedel o faktúrach, nerobil účtovníctvo, hoci ho mal viesť, nevedel o platbách za faktúry a ani o doprave nafty, vykonával príkazy iných. Dodávateľ N., s.r.o. zastúpený Š. potvrdil dodanie nafty žalobcovi, ale nevedel uviesť, kto vystavil a podpisoval faktúry a príjmové pokladničné doklady, a preberal hotovosť. Účtovníčka Š. tvrdila, že účtovníctvo sa riadne viedlo, ale žalobca mal faktúry, ktoré nemal evidované dodávateľ a opačne (napríklad faktúra č. 19042002 zo 4.apríla 2002, č. 27042002 zo 4.apríla 2002, č. 35/04/2002 z 15.apríla 2002). Podľa výdajok dodávateľ N., s.r.o. dodal žalobcovi iné množstvo nafty než je uvedené na jeho faktúrach a podľa faktúr žalobcu išlo tiež o iné množstvo. Ďalší zistený rozpor je vo výpovedi žalobcu a konateľa N., s.r.o., ktorý uviedol, že žalobcu nepozná a neskôr zmenil výpoveď, že so žalobcom obchodoval prostredníctvom JUDr. M.. Žalobca ale tvrdil, že za N., s.r.o. konal s J. Š., ktorý mu nosil faktúry, objednávky boli ústne a preberal peniaze, ale s O. neobchodoval. JUDr. M. uviedol, že za N., s.r.o. prevažne konal Š., ktorý realizoval hotovostné platby, ale niekedy peniaze preberal aj on a vždy ich odovzdal do pokladne spoločnosti. Z toho vyplýva, že za dodávateľa M., s.r.o. jeho konateľ J. T. zástupcovia O. L., st. a O. L. ml. nepotvrdili vystavenie faktúr. Konateľ spoločnosti N. sa vyjadril, že žalobcu nepozná, neskôr výpoveď zmenil a uviedol, že obchody sa uskutočnili, ale doklady tomu nenasvedčujú.

Na splnenie podmienok na odpočet dane z pridanej hodnoty nestačí len po formálnej stránke preukázať zdaniteľné plnenie, ale aj reálne zdaniteľné plnenie uskutočniť, t.j. dodať motorovú naftu, a jeho reálne uskutočnenie aj preukázať. Žalobca tak nesplnil podmienky na odpočet dane z pridanej hodnoty podľa § 20 ods. 1 zákona o DPH.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o DPH platiteľ má nárok na odpočet dane, ak

- a) sa zdaniteľné plnenie uskutočnilo (§ 13),
- b) daň na vstupe zaúčtoval,
- c) daň zaplatil platiteľovi, ktorý uskutočnil zdaniteľné plnenie,
- d) má daňový doklad alebo zjednodušený daňový doklad, ktoré vyhotovil platiteľ, a doklad o zaplatení dane, pričom dokladom o zaplatení dane v prípade,

že daň na vstupe je 200 000 Sk a viac, je len doklad o bezhotovostnej platbe uskutočnenej prostredníctvom banky alebo doklad o platbe na pošte poštovou poukážkou.

Uvedené zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne. Ak čo len jedna podmienka nie je splnená, nemôže si platiteľ uplatniť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty. V predmetnej právnej veci neboli preukázateľne splnené podmienky uvedené pod písmenami a), d), nakoľko žalobca nepreukázal, že sa zdaniteľné plnenie uskutočnilo, t.j. či došlo k dodaniu nafty, nepreukázal túto skutočnosť príjmovým dokladom s označením množstva dodanej nafty, rôznia sa výpovede osôb konajúcich za žalobcu a jeho dodávateľov (ako je uvedené vyššie), zároveň žalobca nepreukázal, že má daňový doklad, ktorý vyhotovil platiteľ a doklad o zaplatení dane, keď faktúry sa nezhodovali s faktúrami, ktoré mu vystavili dodávatelia. Navyše, platby presahujúce sumu 200 000 Sk neboli realizované bezhotovostne prostredníctvom banky alebo pošty, ale v hotovosti, čím bolo porušené ustanovenie §20 ods. 2 písm. d/ zákona o DPH.

Už samotné nesplnenie zákonnej podmienky zakotvenej v ustanovení § 20 ods. 2 písm. d) zákona znamená bez ďalšieho, že žalobca stráca akýkoľvek nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty.

K zámene osôb O. L. st. a ml. ako to tvrdil žalobca nedošlo, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplýva, že správca dane ako aj žalovaný dôsledne uvedené osoby rozlišovali (dožiadanim na Register obyvateľov Slovenskej republiky, ohlasovňu pobytu, uvádzaním bydliska, dátumu narodenia a pod.). Odvolací súd preto považuje tieto tvrdenia žalobcu za účelového charakteru.

Z uvedeného vyplýva, že správca dane ako aj žalovaný postupovali správne, keď žalobcovi dodatočnými platobnými výmery vyrubili daň z pridanej hodnoty vo výške 11.675,93 € a 15.724,42 € za mesiace apríl a jún 2002. Krajský súd správne vyhodnotil skutkový stav a aplikoval naň príslušné ustanovenia zákona o DPH, postupoval preto správne, keď žalobu žalobcu smerujúcu proti rozhodnutiam žalovaného zamietol ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11 S 48/2009-68 zo dňa 21.októbra 2009 ako vecne správny (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 14. septembra 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová